

تک فرزند، معضل یا مسئله

پاره ای اوقات در مورد تعداد فرزندان نظریه هایی ارائه می شود که در کل ضد و نقیض بوده و نمی توان بر اساس آنها در انتخاب تعداد فرزند تصمیم گیری نمود. چراکه این مسئله بیشتر از بعد اجتماعی آن، به بعد خانواده و مسائل فردی پدر و مادر، برمیگردد، لذا جبر و فرافکنی ها نیایست در تصمیم بجا و مناسب والدین تاثیر بگذارد و آرامش و آسایش خانواده را مختل نماید. امروزه تک فرزندی مسئله ای است که بیشتر زوجها آنرا پسندیده و به هر دلیلی تمایلی برای آوردن فرزند دوم ندارند. اما آنچه در این سطور برای بیان آماده گردیده چند راهکار عملی از سوی متخصصان مربوطه برای برخورد مناسب با این تک فرزند و ماحصل زندگیست تا این مسئله به ظاهر ناخوشایند به معضل تبدیل نشده و فرزندی سالم و نرمال و شایسته به جامعه تحویل داده شود. آنان چنین بیان میدارند که تک فرزند بودن نیایست در رفتار کودک ناهنجاریهایی از قبیل خودخواهی و گوشه گیری و ضعف ارتباطی بوجود آورد و این نیز میسر نخواهد شد مگر با تربیت مناسب والدین که چند نکته کلیدی را در این زمینه ارائه داده اند:

□ تعریف و تمجید واقعی از کارهای کودک و پرهیز از تعریفهای توخالی

□ کمک و یاری رسانی به کودک برای کنار آمدن با مسائل مختلف و حل آنها، بجای اینکه خود پدر و مادر به حل مسئله اقدام کنند که این راه برای افزایش اعتماد به نفس فرزند بسیار موثر است.

□ اجازه تجربه شکست به فرزند

□ عدم فراهم کردن تمامی خواسته های فرزند حتی در صورت امکان

□ آموزش ارتباط صحیح اجتماعی با همراه کردن فرزند در اجتماعات مختلف

با رعایت موارد فوق و مطالعه و کمک گیری از متخصصان تربیتی در این زمینه میتوان از آسیبهای احتمالی تک فرزندی بر روی فرزند خود جلوگیری نمود. در آخر این نکته نیز قابل توجه است که اطرافیان نباید در این زمینه زوجها را تحت فشار قرار داده و آنها را برای تعدد فرزندان اجبار نمایند چراکه رسالت زن و شوهر آوردن فرزند آن هم بیش از یک فرزند نیست، فرزند موهبتی است که در ازای توافق دوطرف ازدواج باید وارد زندگی زوج گردد و گرنه بیش از حلاوت، معضل و مشکل آفرین خواهد شد و ممکن است تربیت اصولی در مورد آن کودک معصوم از طرف والدین صورت نپذیرد. اما با آمادگی هر دو یعنی پدر و مادر این کار مانعی ندارد.

به امید تربیت و پرورش فرزندان سالم و با ایمان و مهدی یاور